

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 29 lipca 2011r.

Jolanta Fedak

DRP-VIII-0700- 6 -2-SS/11

B. K. K.
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 3.08.2011
nr 3961 podpis

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Odpowiadając na oświadczenie Senatora Mieczysława Augustyna przekazane przy piśmie z dnia 13 lipca 2011r., znak: BPS/DSK-043-3812/11 informuję uprzejmie, co następuje;

Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008r. Nr 69, poz. 415 ze zm.) w sposób enumeratywny wylicza okresy, które są zaliczane do okresu uprawniającego do uzyskania zasiłku dla bezrobotnych.

Okres pobierania świadczenia pielęgnacyjnego nie został uznany za zaliczalny do okresu uprawniającego do uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Świadczenie pielęgnacyjne jest świadczeniem pieniężnym, o które ubiegać się mogą osoby rezygnujące z zatrudnienia w celu podjęcia opieki nad poważnie niepełnosprawnym członkiem rodziny. Wraz z wypłatą świadczenia odprowadzana jest składka emerytalno-rentowa, która umożliwia nabycie uprawnień emerytalnych osobom pobierającym świadczenie.

Należy zauważyć, iż generalną zasadą przyjętą w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jest uzależnienie możliwości zaliczenia danego okresu aktywności zawodowej (zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, prowadzenia działalności gospodarczej) jak też i innych okresów jak np. pobierania zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku macierzyńskiego do okresu uprawniającego do uzyskania zasiłku dla bezrobotnych od wysokości uzyskiwanego wynagrodzenia lub odpowiednio podstawy wymiaru świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Powołane wyżej okresy aktywności zawodowej jak i pobierania świadczeń z ubezpieczenia społecznego są zatem uwzględniane do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych w sytuacji, gdy uzyskiwane wynagrodzenie wynosi co najmniej minimalne wynagrodzenia za pracę pracowników lub odpowiednio podstawę wymiaru zasiłków i świadczeń z ubezpieczenia społecznego stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników. Tymczasem wysokość zasiłku pielęgnacyjnego to obecnie kwota 520 zł miesięcznie a zatem kwota niższa nawet niż połowa minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników (obecnie minimalne wynagrodzenie za pracę to kwota 1.386 zł).

Z uwagi jednak na fakt, iż osoby pobierające świadczenie pielęgnacyjne dobrowolnie rezygnują z pracy celem sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniem: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej

egzystencji oraz konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji, albo osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności kwestia poruszona w oświadczeniu wymaga rozważenia. Osoby takie bowiem nie ze swojej winy nie podejmują pracy lub z niej rezygnują i jednocześnie nie mają one żadnego wpływu na wysokość przysługującego świadczenia pielęgnacyjnego, którego kwota ustalona jest sztywno i nie ma żadnego związku z ewentualnym wynagrodzeniem uzyskiwanym np. przed rezygnacją z zatrudnienia.

Informuję jednocześnie, iż w okresie prezydencji Polski w Unii Europejskiej nie są przewidywane żadne prace legislacyjne nad nowelizacją powołanej na wstępie ustawy, w tym w kierunku poruszonym w oświadczeniu.

MINISTER
Jolanta Fedak